

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Bjelovar

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

KOESTLIN, BJELOVAR

Bjelovar, lipanj 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi	3
3.1.1.	Razvojni program	5
3.1.2.	Program pretvorbe	5
3.1.3.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća	5
3.2.	Suglasnost o privatizaciji	8
3.3.	Provedba programa privatizacije	8
3.4.	Upis u sudski registar	8
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	9
4.1.	Dionice s popustom	9
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	9
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	10
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	10
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	10
5.3.	Raspolaganje nekretninama	12
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	13
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	13
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	13
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	14

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU**

Područni ured Bjelovar

Klasa: 041-03/01-01/135

Urbroj: 613-09-02-11

Bjelovar, 26. lipnja 2002.

**IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA KOESTLIN s p.o., BJELOVAR**

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Koestlin s p.o., Bjelovar.

Revizija je obavljena u razdoblju od 25. veljače do 26. lipnja 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94).

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93 i 34/99),
- Zakon o postupku preuzimanja dioničkih društava (Narodne novine 124/97),
- Zakon o privatizacijskim investicijskim fondovima (Narodne novine 109/97),
- Zakon o platnom prometu u zemlji (Narodne novine 27/93 i 97/00),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95, 142/98 i 87/00),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Koestlin tvornica kekisa i vafla s p.o. Bjelovar, Slavonska cesta 2a (dalje u tekstu: Poduzeće) nastalo je 1905. od male zanatske pekare Braća Wolf koja se 1935. povezala s mađarskom firmom Koestlin i od tada nosi navedeno ime. Nakon završetka drugog svjetskog rata tvornica je konfiscirana i došla je pod upravu ratnih vojnih invalida Hrvatske, zatim pod upravu Glavne direkcije prehrambene industrije Hrvatske, a nakon toga u sastav Gradskog prehrambenog poduzeća u Bjelovaru iz kojeg se 1950. izdvojila u samostalnu tvornicu. Kod Okružnog privrednog suda u Bjelovaru Poduzeće je registrirano 27. prosinca 1989. na temelju rješenja broj Fi-613/89.

Osnovna djelatnost Poduzeća bila je proizvodnja kekisa i srodnih proizvoda. Osoba ovlaštena za zastupanje bio je glavni direktor, Jakov Krmpotić. Koncem 1991. bilo je 738 zaposlenika.

Prema bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. aktiva, odnosno pasiva Poduzeća iznosila je 604.006.000,00 din.

Ukupni prihodi u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 1991. iznosili su 665.204.000,00 din, ukupni rashodi 613.180.000,00 din, te bruto dobit 18.275.000,00 din.

2.2. Statusne i druge promjene

Prema rješenju Okružnog privrednog suda u Bjelovaru broj Fi-2142/92 od 31. prosinca 1992., Poduzeće je promijenilo status pretvorbom u dioničko društvo pod nazivom Koestlin dioničko društvo tvornica kekisa i vafla Bjelovar, Slavonska cesta 2a (dalje u tekstu: Društvo). Temeljni kapital upisan je na temelju knjigovodstvene vrijednosti po zaključnom računu za 1991. u iznosu 463.748.000.- HRD, odnosno protuvrijednost 8.431.782,- DEM.

Hrvatski fond za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) obavijestio je 12. svibnja 1994. Društvo da je procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosila 26.000.000,- DEM, te je 23. svibnja 1995. u sudski registar Trgovačkog suda u Bjelovaru (dalje u tekstu: Trgovački sud) upisan temeljni kapital u iznosu 95.953.000,00 kn (protuvrijednost 26.000.000,- DEM). Odlukom glavne skupštine 15. prosinca 1997., temeljni kapital u iznosu 95.953.000,00 kn smanjen je za 4.953.000,00 kn i iznosio je 91.000.000,00 kn te je podijeljen na 130 000 dionica. Smanjenje je obavljeno na način da je smanjen nominalni iznos svake dionice sa 738,10 kn na 700,00 kn. Navedene promjene provedene su u sudskom registru 26. ožujka 1998.

Poduzeće nema vlasnički povezanih društava.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Radnički savjet nije u zakonskom roku do 30. lipnja 1992. donio odluku o pretvorbi u dioničko društvo niti je dokumentacija propisana odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća dostavljena Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija). Članovi radničkog savjeta bili su: Štefanija Besić, Zdenka Čoklo, Jadranka Gazdek, Milica Glavica, Slavka Hrlić, Božica Horvat-Vlašić, Dragutin Hrubí, Vida Kajba, Mato Kovačević, Franjo Krušlin, Marija Ivanuš, Janja Juranić, Zdenka Lacković, Božo Lončar, Božica Margetić, Marija Matina, Marica Marincel, Rozalija Mlinarić, Mirko Novak, Goran Papac, Ljiljana Pećar, Mira Popijač, Antun Preskočil, Milka Račan, Ivka Rekić, Biserka Salopek, Stjepan Šepak, Eva Špićko, Ljuba Štefinec, Marija Valjak, Milica Velasić, Marija Vučko, Dragutin Vuk, te Jagoda Vinski.

Na temelju odredbi članka 15. Uredbe o izmjeni i dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Agencija je 30. rujna 1991. imenovala upravni odbor Poduzeća (dalje u tekstu: upravni odbor). Upravni odbor je 3. studenoga 1992. imenovao povjerenstvo za provođenje postupka pretvorbe Poduzeća, a 23. studenoga 1992.

Poduzeće je uputilo Agenciji Odluku o pretvorbi i drugu dokumentaciju utvrđenu odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, sa zahtjevom za dodjelu suglasnosti na namjeravanu pretvorbu. Odluka s navedenom dokumentacijom zaprimljena je u Agenciji 24. studenoga 1992.

Prema Odluci o pretvorbi, temeljni kapital čini procijenjena vrijednost Poduzeća u iznosu 24.442.800,- DEM koji je podijeljen na 122 214 dionica pojedinačne nominalne vrijednosti 200,- DEM. Pretvorbu je određeno provesti izdavanjem dionica u iznosu procijenjene vrijednosti Poduzeća i prodajom 50% temeljnog kapitala uz popust zaposlenicima, prijašnjim zaposlenicima, zaposlenicima u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu, te drugim pravnim i fizičkim osobama državljanima Republike Hrvatske, a 50% temeljnog kapitala određeno je prodati bez popusta. Dionice koje bi ostale neprodane predviđeno je prenijeti fondovima u skladu sa zakonskim propisima.

Poduzeće nije obavilo pretvorbu u zakonskom roku. Stoga je 23. prosinca 1992. upravni odbor, na temelju odredbi članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, donio odluku o osnivanju Društva s temeljnim kapitalom po knjigovodstvenoj vrijednosti po zaključnom računu za 1991. u iznosu 463.748.000.- HRD ili 8.431.782,- DEM (po tečaju za 1,- DEM je 55.- HRD). Sve dionice su prenesene Hrvatskom fondu za razvoj, bez naknade. Promjene su u sudskom registru provedene 31. prosinca 1992.

3.1.1. Razvojni program

Razvojni program izrađen je listopada 1992., a odnosio se na razdoblje od 1993. do 1997. U njemu je iskazan tadašnji položaj na tržištu, tehnološko-tehnički uvjeti poslovanja, analiza dotadašnjeg poslovanja, ocjena razvojnih mogućnosti i sposobnosti, organizacijska i lokacijska razvojna rješenja, te financijska analiza programa i ocjena razvojnog programa.

Tijekom 1991. proizvedeno je ukupno 8 156 t keksa, peciva, vafla, biskvita i dvopeka. Razvojnim programom planiran je rast proizvodnje od 7,9% godišnje, odnosno 9 200 t u 1997. U cilju povećanja proizvodnje i zbog velike dotrajalosti opreme (94,9%), planirana je od 1993. do 1997. postupna zamjena dijela stare opreme (pakerice vafel proizvoda s transportnim trakama, celofanirke, pakerice, te druge opreme) za novu opremu u vrijednosti 2.800.000,- DEM. Osim toga, planirana je nabavka nove specijalizirane linije za proizvodnju čajnih peciva vrijednosti 5 do 6 milijuna DEM, što je planirano financirati od prodaje dionica. Nadalje, planirano je 550 zaposlenika u 1997., odnosno smanjenje 4,7% godišnje. Planirano je tehnološki višak zaposlenika riješiti umirovljenjem i dokupom staža. Rast proizvodnosti rada po zaposleniku planiran je s 9 t u 1992. na 16,7 t u 1997., dok je dobit za 1997. planirana u iznosu 961.474,40 kn (uz stalne cijene i tečaj 4,00 kn za 1,- DEM).

Razvojni program je sadržavao sve elemente utvrđene odredbama Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

3.1.2. Program pretvorbe

Programom pretvorbe utvrđeno je da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom dionica istovjetno Odluci o pretvorbi. Druge odredbe programa pretvorbe odnosile su se na ciljeve pretvorbe, utvrđivanje temeljnog kapitala, pravo prvenstva kod upisa i kupnje dionica, postupak i uvjete prodaje dionica, dinamiku otplate, te druge pojedinosti značajne za postupak pretvorbe.

3.1.3. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća

Poduzeće je vođenje stručnih poslova u vezi pretvorbe povjerilo Bjelovarskoj banci d.d. Bjelovar Juraja Haulika 19a, (dalje u tekstu: Banka), na temelju ugovora zaključenog 24. lipnja 1992. Za ovlaštene i odgovorne nositelje navedenih poslova Banka je imenovala svoje zaposlenike Juliku Bjelobaba i Božidara Gregovića. Nakon toga, radnički savjet je na sjednici održanoj 30. lipnja 1992. donio odluku prema kojoj je do 15. listopada 1992. trebalo izraditi elaborat za pretvorbu Poduzeća kako bi se postupak pretvorbe u dogovoru s Agencijom obavio do konca 1992.

Procjenu vrijednosti nekretnina, odnosno građevinskog zemljišta, objekata, priključaka i vanjskog uređenja obavio je Aurel (MBS: 010001632) poduzeće za vanjsku i unutarnju trgovinu, inženjering i poslovne usluge p.o. Bjelovar, Međimurska 5 (dalje u tekstu: Aurel), na temelju ugovora zaključenog s Bankom u kolovozu 1992.

Procjenu vrijednosti strojeva i opreme obavio je diplomirani inženjer strojarstva Veljko Vrhovnik, Vukovarska 13a Bjelovar, na temelju ugovora o autorskom djelu zaključenog s Bankom u kolovozu 1992. Drugu imovinu Poduzeća procijenili su zaposlenici Banke, Julika Bjelobaba i Božidar Gregović uz suradnju stručnih osoba iz Poduzeća.

Procjena je obavljena tijekom rujna i listopada 1992., pri čemu je korišten statički pristup. Za procjenu vrijednosti Poduzeća korišteni su podaci iz bilance stanja na dan 31. prosinca 1991. Prema izvještaju Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske, godišnji obračun za 1991. iskazan je u skladu s propisima, odnosno nisu bile utvrđene nepravilnosti ili nezaklonitosti.

U procijenjenu vrijednost Poduzeća nije uključena vrijednost stanova u skladu s odlukom upravnog odbora, vrijednost nove linije za vafel proizvode koju je Poduzeće na temelju ugovora o najmu od 1991. zakupilo na rok od četiri godine, te izvanposlovna sredstva (izdvajanja za bivšu federaciju, SIZ-ove i razna udruženja) za koja je ocijenjeno da se neće moći naplatiti.

Prema elaboratu koji je Agenciji dostavljen 23. studenoga 1992., procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 1.344.354.000,- HRD, odnosno 24.442.800,- DEM iskazano na dan 31. prosinca 1991. prema tečaju 1,- DEM je 55,- HRD.

Nekretnine su procijenjene na 12.384.861,- DEM, od čega se na građevinske objekte odnosilo 10.859.611,- DEM, vanjsko uređenje 838.686,- DEM, građevinska zemljišta 545.476,- DEM, te priključke 141.088,- DEM. U elaboratu su iskazani osnovni podaci o nekretninama (opis i površina svakog pojedinog objekta, cijena izgradnje ekvivalentnog objekta, te izračun sadašnje vrijednosti objekta uzimajući u obzir umanjenja zbog starosti i trošnosti) i priloženi su dokazi o vlasništvu. Navedeno je da je procjena vrijednosti nekretnina obavljena na temelju Uputa o načinu utvrđivanja građevinske vrijednosti eksproprijiranih objekata, važećih građevinskih propisa i normativa Republike Hrvatske, podataka općinskih organa o utvrđivanju prometne vrijednosti građevinskog zemljišta, te podataka građevinskih poduzeća koja su gradila dio procijenjenih objekata ili sličnih na području općine Bjelovar. Priloženi su dokazi o prometnoj vrijednosti građevinskog zemljišta na području općine Bjelovar, te podaci o cijenama za pojedine instalacije.

Strojevi i oprema procijenjeni su na 6.705.326,- DEM. U elaboratu je navedeno da je procjena obavljena množenjem zamjenske cijene svakog pojedinog stroja ili opreme s koeficijentom vremenskog otpisa, koeficijentom tehnološke spremnosti, koeficijentom tehničkog stanja, koeficijentom ekonomičnosti, proizvodnosti i organizacije rada, te da su dobivene vrijednosti nakon toga korigirane subjektivnom procjenom procjenitelja. Iz elaborata nije vidljivo koliki su bili koeficijenti, odnosno način i postupak izračuna procijenjene vrijednosti strojeva i opreme.

Zalihe gotove robe procijenjene su na 2.414.745,- DEM tako da su količine gotove robe sa stanjem na 31. prosinca 1991. pomnožene s tržišnim cijenama na navedeni dan. Procijenjena vrijednost obveza (kratkoročnih i dugoročnih) iznosila je 2.531.945,- DEM i jednaka je njihovoj knjigovodstvenoj vrijednosti na 31. prosinca 1991.

Ukupna potraživanja procijenjena su u iznosu 4.348.981,- DEM. Procjena je obavljena tako da su potraživanja od kupaca, potraživanja iz specijalnih poslova, te od države i drugih institucija sa stanjem na 31. prosinca 1991. u iznosu 3.815.764,- DEM uvećana za otpisana potraživanja naplaćena do kolovoza 1992. u iznosu 458.727,- DEM.

Ostatak potraživanja jednak je knjigovodstvenoj vrijednosti na 31. prosinca 1991. i iznosio je 74.490,- DEM.

Knjigovodstvenoj vrijednosti sa stanjem na dan 31. prosinca 1991. jednake su procijenjene vrijednosti predujmova za materijalna ulaganja, dugoročnih financijskih ulaganja (u povezana poduzeća, u vrijednosne papire te druga poslovna ulaganja), zaliha (materijala, ambalaže, sitnog inventara i proizvodnje), pojedinih manje značajnih kratkoročnih potraživanja, vrijednosnih papira i novčanih sredstava, svih obveza, te pasivnih vremenskih razgraničenja.

Poduzeće je u nekoliko navrata tijekom 1993. tražilo od Agencije, odnosno Fonda da na temelju dostavljenog im elaborata i druge dokumentacije utvrdi procijenjenu vrijednost Poduzeća i o tome dostavi rješenje. Nakon toga je Fond 12. svibnja 1994. obavijestio Poduzeće da procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosi 26.000.000,- DEM, te da treba rezervirati dionice u iznosu 800.000,- DEM za zemljište i objekte na dvije katastarske čestice. Procijenjena vrijednost Poduzeća prema navedenoj obavijesti Fonda veća je za 1.557.194,- DEM od procijenjene vrijednosti Poduzeća iskazane u elaboratu i u Odluci o pretvorbi. Fond je na zahtjev Poduzeća donio u lipnju 1996. rješenje o utvrđivanju nekretnina koje su ušle u procijenjenu vrijednost Poduzeća. Iz dokumentacije uz rješenje vidljivo je da je povećana procijenjena vrijednost nekretnina za 517.122,- DEM i kratkoročna potraživanja za 1.010.018, DEM, te da su u procijenjenu vrijednost uključeni i krediti za stambenu izgradnju u iznosu 30.054,- DEM, koji su jednaki knjigovodstvenoj vrijednosti sa stanjem na 31. prosinca 1991. Iz dokumentacije nije vidljivo tko je i kada povećao procijenjenu vrijednost nekretnina i kratkoročnih potraživanja u odnosu na vrijednosti iskazane u elaboratu. Osim toga, nije vidljivo s koje osnove su povećana kratkoročna potraživanja.

Iz korigiranog elaborata o procjeni vrijednosti nekretnina vidljivo je da se povećanje procijenjene vrijednosti nekretnina u iznosu 517.122,- DEM odnosilo na povećanu vrijednost pet građevinskih objekata za 507.822,- DEM (zbog povećanja jedinične cijene po m²) i na povećanje vrijednosti priključaka za 9.300,- DEM.

Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 463.748.000.- HRD ili 8.431.782,- DEM prema tečaju 1,- DEM je 55.- HRD. Izračunana je kao razlika između vrijednosti ukupne aktive u iznosu 604.006.000.- HRD ili 10.981.927,- DEM umanjene za vrijednost dugoročnih i kratkoročnih obveza, te pasivnih vremenskih razgraničenja u iznosu 140.258.000.- HRD ili 2.550.145,- DEM.

3.2. Suglasnost o privatizaciji

Fond, u čijem portfelju su sve dionice Društva (130 000), obavijestio je Društvo 12. svibnja 1994. da procijenjena vrijednost Društva na dan 31. prosinca 1991. iznosi 26.000.000,- DEM, od čega je potrebno rezervirati dionice u iznosu 800.000,- DEM za zemljište i objekte na dvije katastarske čestice. Nakon toga je 29. lipnja 1994., dao suglasnost Društvu da pristupi privatizaciji u skladu s odredbama članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a, odredbama članka 19., te odredbama članka 21.a i 21.b Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Radi provedbe privatizacije, Fond je od Društva zatražio elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća.

3.3. Provedba programa privatizacije

Nakon što je Fond 29. lipnja 1994. dao Društvu suglasnost da može pristupiti privatizaciji u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Društvo je 21. kolovoza 1994. objavilo poziv za upis i prodaju 65 000 dionica uz popust, odnosno 50% temeljnog kapitala. Dionice su ponuđene na prodaju zaposlenicima, prijašnjim zaposlenicima, zaposlenima u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu, te punoljetnim državljanima Republike Hrvatske. Svih 65 000 dionica prodano je zaposlenicima (553) i prijašnjim zaposlenicima (154), a zbog velike zainteresiranosti svaki je kupac mogao kupiti najviše 98 dionica. Fond je 13. rujna 1994. zaključio 707 ugovora s kupcima (dalje u tekstu: mali dioničari). Od toga je 10 ugovora zaključeno uz jednokratnu otplatu, dok je 697 ugovora zaključeno uz obročno plaćanje na rok pet godina.

Dioničari koji su ugovorili kupnju dionica jednokratnom otplatom, uplatu su obavili u cijelosti izravno na račun Fonda. Uplatu prvog obroka Fondu, za 516 dioničara obavilo je Društvo iz sredstava obustavljenih od plaća dioničara, dok su ostali dioničari sredstva izravno doznacili Fondu. Uplate su obavljene u ugovorenim rokovima do 21. rujna 1994.

Nakon prodaje dionica malim dioničarima, Fond je u listopadu 1994. objavio prodaju 61 000 dionica odnosno 46,92% temeljnog kapitala, dok je 4 000 dionica ili 3,08% rezervirano za prijašnje vlasnike. U roku određenom za prikupljanje ponuda nije primljena niti jedna ponuda, te su dionice prenesene fondovima. Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske prenesene su 20 333 dionice ili 15,64%, dok je Fondu preneseno 40 667 dionica što je s 4 000 rezerviranih dionica ukupno činilo 44 667 dionica ili 34,36% temeljnog kapitala.

3.4. Upis u sudski registar

Promjena organizacijskog oblika Poduzeća u dioničko društvo u sudskom je registru upisana rješenjem Okružnog privrednog suda u Bjelovaru broj Fi-2142/92. od 31. prosinca 1992.

Usklađenje općih akata i temeljnog kapitala Društva sa Zakonom o trgovačkim društvima upisano je u registru Trgovačkog suda pod brojem Tt-95/5-2 od 23. svibnja 1995.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom

U postupku privatizacije prodano je 65 000 dionica ili 50% temeljnog kapitala. Koncem studenoga 1995. većina malih dioničara stekla je uvjete za raskid ugovora s Fondom jer su nakon oplate 5% vrijednosti dionica prestali otplaćivali dionice. Fond je naknadno, tijekom 1999. raskinuo 660 ugovora i 33 122 neotplaćene dionice prenesene su u portfelj Fonda. Ovi ugovori su raskinuti kako slijedi: 30. ožujka 547 ugovora (27 868 neotplaćenih dionica), 9. lipnja 97 ugovora (4 620 neotplaćenih dionica), te 4. listopada 16 ugovora (634 neotplaćene dionice).

Tijekom siječnja 2002. Središnja depozitarna agencija, koja vodi knjigu dionica Društva, uputila je svim malim dioničarima obavijest da je u prosincu 2001. društvo Mepas d.o.o. za unutarnju i vanjsku trgovinu, Varaždinska bb, Široki Brijeg, Republika Bosna i Hercegovina (dalje u tekstu: Mepas) objavilo, putem javnih glasila, ponudu za preuzimanje, u skladu s odredbama članka 3. stavak 1. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava. Društvo Mepas je dioničarima ponudilo 80,00 kn za svaku u cijelosti otplaćenu dionicu, dok je za neotplaćene ponudilo 80,00 kn umanjeno za preostali iznos obveze prema Fondu. U zakonskom roku u kojem je ponuda bila otvorena, 442 mala dioničara su ponudila svoje dionice na prodaju. U veljači i početkom ožujka 2002. društvu Mepas prodano je 19 648 dionica ili 15,11%. Isplata dioničarima izvršena je 7. ožujka 2002. Nakon ove prodaje mali dioničari imaju 12 230 dionica ili 9,41%.

Društvo privatizacijski investicijski fond Dom - fond obiteljskog i poslovnog ulaganja, d.d. (MBS: 1439405) Zagreb (dalje u tekstu: Dom fond) i društvo Mepas obavijestili su Komisiju za vrijednosne papire Republike Hrvatske o stjecanju dionica Društva, što su obvezni prema odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

Nakon provedenog postupka privatizacije Fondu je preneseno 44 667 dionica ili 34,36%, dok su fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja prenesene 20 333 dionice ili 15,64%. Fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja su sve dionice prenijeli Fondu, na temelju ugovora o zamjeni dionica zaključenog s Fondom 28. svibnja 1998. Od tada je Fond imao 65 000 dionica ili 50%, od čega je 4 000 dionica rezervirano.

Fond je u siječnju 1999. ustupio bez naplate 53 dionice Borisu Vlajkoviću Vinkovačka 21, Split. Dionice su ustupljene na temelju odredbi članka 21. stavak 1. i 2. i odredbi članka 27. stavak 1. i 2. Zakona o privatizaciji, odredbi članka 12. Zakona o privatizacijskim investicijskim fondovima i odredbi članka 26. Pravilnika o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela.

Na temelju rezultata dražbovanja u procesu kuponske privatizacije Fond je 9. travnja 1999. prenio 60 946 dionica ili 46,88% društvu Dom fond. Dom fond je osnovan od strane Epic-invest d.o.o. za upravljanje investicijskim fondovima Zagreb, Alexandera von Humboldta 4b (MBS: 080180565). Osim toga, Fond je nakon trećeg kruga kuponske privatizacije, u svibnju 1999. prenio društvu Dom fond 27 868 dionica, a u srpnju 1999. još 4 620 dionica ili ukupno 32 488 dionica Društva. Nakon toga je društvo Dom fond imalo 93 434 dionice ili 71,87% temeljnog kapitala, a Fondu je ostalo 4 635 dionica.

Fond je 10. prosinca 2001. na javnoj dražbi održanoj putem elektronskog sustava trgovanja Varaždinskog tržišta vrijednosnica prodao 635 dionica društvu Ilirika vrijednosni papiri (MBS: 1465333) d.o.o., Britanski trg 5, Zagreb, (dalje u tekstu: Ilirika). Na dražbi je cijena za jednu dionicu utvrđena u iznosu 189,00 kn, što je za 635 dionica iznosilo 120.015,00 kn. Nakon ove prodaje Fondu je ostalo 4 000 dionica koje su rezervirane za prijašnje vlasnike.

Društvo Dom fond je 12. prosinca 2001. sve 93 434 dionice Društva prodalo, na Varaždinskom tržištu vrijednosnica, društvu Mepas, putem društva za upravljanje investicijskim fondovima I.C.F. - Invest, d.o.o., Zagreb, A. von Humboldta 4b. Društvo Mepas, nakon što je koncem veljače i početkom ožujka 2002. kupilo 19 648 dionica malih dioničara, imalo je 113 082 dionice ili 86,99% temeljnog kapitala Društva.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U tablici broj 1 daje se vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije.

Tablica broj 1

Vlasnička struktura

Redn i broj	Vlasnik	Broj dionica	Udjel u %
1.	Mepas d.o.o.	113 082	86,99
2.	mali dioničari	12 230	9,41
3.	Hrvatski fond za privatizaciju	4 000	3,07
4.	Ilirika d.o.o.	635	0,49
5.	kuponska privatizacija - pojedinci	53	0,04
UKUPNO:		130 000	100,00

Navedena vlasnička struktura sa stanjem na dan 8. ožujka 2002. iskazana je u knjizi dionica. Društvo je 16. ožujka 2001. sa Središnjom depozitarnom agencijom potpisalo ugovor o članstvu, a podaci iz knjige dionica preneseni su u sustav Središnje depozitarne agencije na dan 22. ožujka 2001.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

U tablici broj 2 daje se pregled osnovnih podataka iz temeljnih financijskih izvještaja Društva za razdoblje od 1994. do 2000.

Tablica broj 2

Pregled podataka
iz temeljnih financijskih izvještaja

u 000 kn

Red. broj	Opis	Godina						
		1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
1.	Prihodi	71.718	72.215	67.849	70.989	72.313	72.465	74.397
2.	Rashodi	76.485	72.036	69.530	70.919	72.119	78.626	86.242
3.	Dobit	-	179	-	70	194	-	-
4.	Gubitak	4.767	-	1.681	-	-	6.161	11.845
5.	Ukupna aktiva	53.248	116.161	117.343	121.282	120.660	116.640	109.286
	- dugotrajna imovina	29.179	88.887	87.347	86.784	85.600	84.740	83.988
	- potraživanja	12.208	15.683	17.922	18.150	21.382	16.749	14.113
	- zalihe	11.707	10.942	11.553	13.720	11.221	12.258	10.897
	- drugo	154	649	521	2.628	2.457	2.893	288
6.	Ukupna pasiva	53.248	116.161	117.343	121.282	120.660	116.640	109.286
	- upisani kapital	43.799	95.953	95.953	95.953	91.000	91.000	91.000
	- pričuve	-	2.769	2.769	1.088	6.041	6.042	6.487
	- ukupna dobit	-	179	179	249	443	443	443
	- ukupni gubitak	6.309	-	1.681	-	-	6.161	18.006
	- ukupne obveze	15.744	17.246	20.109	23.978	23.162	24.364	27.825
	- drugo	14	14	14	14	14	952	1.537
7.	Izvanbilančni zapisi	10.617	11.186	11.044	11.160	11.160	11.517	11.517
8.	Broj zaposlenika koncem godine	627	592	574	519	480	468	464

Dobit je iskazana za 1995., 1997. i 1998. dok je za druge četiri godine iskazan gubitak. Za 2000. gubitak je iskazan u iznosu 11.845.000,00 kn, što je s gubitkom iz prethodnih godina iskazanim u iznosu 6.161.000,00 kn, umanjenim za zadržanu dobit u iznosu 443.000,00 kn, iznosilo 17.563.000,00 kn.

Koncem 2000. dugotrajna imovina iskazana je u iznosu 83.987.530,50 kn. Vrijednosno najznačajniji dio ove imovine čine građevinski objekti u iznosu 56.540.502,11 kn, te postrojenja i oprema u iznosu 21.554.264,51 kn. Na zemljišta se odnosilo 3.689.419,61 kn, na financijsku imovinu (koju čine osnivački ulogi i dionice u bankama) 2.051.681,48 kn, te na materijalna sredstva u pripremi 151.662,79 kn.

Potraživanja su iskazana u iznosu 14.113.000,00 kn. Najveći dio potraživanja odnosio se na potraživanja od kupaca u iznosu 13.838.000,00 kn. Koncem 2000. otpisana potraživanja od kupaca u iznosu 12.558.049,17 kn. Od toga su utužena potraživanja i potraživanja prijavljena u stečajnu masu iznosila 11.968.461,10 kn.

Zalihe su iskazane u iznosu 10.897.000,00 kn. Najveći dio odnosio se na sirovine i materijal u iznosu 5.588.000,00 kn i na gotove proizvode u iznosu 4.956.000,00 kn. Drugu imovinu u iznosu 288.000,00 kn činio je novac u banci i blagajni u iznosu 287.000,00 kn, te čekovi građana u prodavaonicama u iznosu 1.000,00 kn.

Koncem 1994. obveze su bile iskazane u iznosu 15.744.000,00 kn i imale su tendenciju rasta, te su koncem 2000. iznosile 27.825.000,00 kn, što je za 12.081.000,00 kn ili 76,7% više u odnosu na 1994. Obveze iskazane koncem 2000. odnosile su se na kratkoročne obveze od kojih se najveći dio odnosio na obveze prema dobavljačima u iznosu 18.841.463,64 kn, što je bilo 67,7% ukupnih obveza. Obveze prema kreditnim institucijama iznosile su 6.690.774,69 kn. Obveze prema zaposlenima za neisplaćene neto plaće za prosinac 2000. iznosile su 942.405,42 kn, a obveze za poreze i doprinose na plaću isti mjesec iznosile su 628.444,84 kn. Druge kratkoročne obveze iznosile su 722.044,74 kn.

U razdoblju od 1991. do 2000. proizvodnja je imala tendenciju pada. U 2000. proizvedeno je 3 831 t različitih konditorskih proizvoda od brašna (2 257 t keksa i čajnog peciva, 1 527 t vafla i 2 t dvopeka, a lom je iznosio 45 t), što je za 4 325 t ili 53% manje u odnosu na 1991. U odnosu na proizvodnju planiranu razvojnim programom za 1997., proizvodnja ostvarena u 2000. manja je za 5 369 t ili 58,4%.

Razvojnim programom planirano je smanjenje broja zaposlenih sa 700 u 1992. na 550 u 1997., s ciljem rješavanja tehnološkog viška zaposlenih. Koncem 2000. Društvo je imalo 464 zaposlenika, što je za 274 manje u odnosu na 1991., odnosno za 86 zaposlenika manje u odnosu na planirano u 1997. Od 1991. do 2000. broj zaposlenika smanjio se za 274, s tim da je otišao 331 zaposlenik, a primljeno je 57 zaposlenika (više stručne spreme nego što su je imali zaposlenici koji su otišli). Od navedenog broja zaposlenika, 209 je umirovljeno, 43 je dalo sporazumni raskid radnog odnosa, 18 je umrlo, dok je 17 dobilo otkaz zbog povrede radnih obveza. Osim toga, 44 invalida rada dobila su tijekom 1997. poslovno uvjetovani otkaz ugovora o radu. Ovi zaposlenici dobili su otkaz na temelju programa zbrinjavanja viška zaposlenih izrađenog u srpnju 1997. Na ovaj program, suglasnost su dali Hrvatski zavod za zapošljavanje - Područna služba Bjelovar i Zaposleničko vijeće Društva. U programu zbrinjavanja navedeno je da je postojeći višak zaposlenika posljedica smanjene proizvodnosti i nemogućnosti plasmana robe na tržištu.

Iako je u razdoblju od 1991. do 2000. broj zaposlenika smanjen sa 738 na 464, proizvodnja konditorskih proizvoda po zaposleniku nije povećana, nego je smanjena. U 2000. proizvedeno je 8,3 t po zaposleniku, što je za 2,8 t ili 25,2% manje u odnosu na 1991., dok je u odnosu na proizvodnost planiranu razvojnim programom za 1997. manje za 8,4 t ili 50,3%.

U razdoblju od 1993. do 2000. nabavljena je oprema u vrijednosti oko milijun DEM, dok je razvojnim programom za razdoblje od 1993. do 1997. planirana zamjena opreme u vrijednosti 2.800.000,- DEM. Osim toga, navedenim je programom planirana i nabavka nove specijalizirane linije za proizvodnju čajnih peciva vrijednosti od 5 do 6 milijuna DEM koju je planirano financirati sredstvima od prodaje dionica, što do 2000. nije ostvareno.

5.3. Raspolaganje nekretninama

Društvo i još dvije pravne osobe, kao suvlasnici u jednakim dijelovima, prodali su gradu Bjelovaru poslovnu zgradu na temelju ugovora zaključenog 29. prosinca 1994. Za prodaju pripadajućeg dijela zgrade, Društvo je imalo odluku upravnog odbora i suglasnost Fonda. Nekretnina je prodana na temelju javnog natječaja za 1.128.044,58 kn, odnosno za 310.200,- DEM, od čega se na Društvo odnosila 1/3 ili 376.014,86 kn, odnosno 103.400,21 DEM. Prema elaboratu o pretvorbi, pripadajući dio zgrade bio je uključen u procijenjenu vrijednost Poduzeća, a procijenjen je na 81.885,- DEM, dok je građevinsko zemljište bilo procijenjeno na 1.371,- DEM.

Ured za imovinsko-pravne poslove Bjelovarsko-bilogorske županije vodi postupak po zahtjevu Nade Bukač (rođene Wolf) iz Zagreba, Zvonimirova 20/4, radi utvrđivanja naknade za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine. Zahtjev je podnesen 29. svibnja 1997., a odnosi se na naknadu za zemljište na k.č. broj 2319 površine 281 m², zatim k.č. broj 2320 površine 1453 m² i k.č. broj 2327/1 površine 993 m² koje su upisane u z.k. ul. broj 4988 na kojem se nalaze objekti takozvanog starog pogona. Od toga je za dvije katastarske čestice (k.č. broj 2320 površine 1453 m² i k.č. broj 2327/1 površine 993 m²) u Fondu rezervirano 4 000 dionica Društva nominalne vrijednosti 800.000,- DEM, što je procijenjena vrijednost ovih čestica. Djelomičnim rješenjem nadležnog županijskog ureda od 23. listopada 2001., podnositeljci zahtjeva određeno je pravo na naknadu u visini 50% dionica Društva, a obveznik naknade je Fond. Na navedeno rješenje Fond je 18. veljače 2002. uložio žalbu, te je postupak u tijeku.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Koestlin s p.o., Bjelovar.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

6.2. Ocjena postupka privatizacije

Postupci privatizacije obavljeni su u skladu sa zakonskim odredbama.

Razvojnim programom planirana je u razdoblju od 1993. do 1997. postupna zamjena dijela stare opreme za novu u vrijednosti 2.800.000,- DEM i nabavka nove specijalizirane linije za proizvodnju čajnih peciva vrijednosti 5 do 6 milijuna DEM. U 1997. planirana je proizvodnja 9 200 t proizvoda s 550 zaposlenika, odnosno, proizvodnost rada planirana je 16,7 t po zaposleniku, a dobit u iznosu 961.474,40 kn. U razdoblju od 1993. do 2000., nabavljena je oprema u vrijednosti oko milijun DEM, što je manje za 1.800.000,- DEM u odnosu na planirano razvojnim programom, a nije nabavljena nova specijalizirana linija za proizvodnju čajnih peciva vrijednosti 5 do 6 milijuna DEM. U 2000. je proizvedeno 3 831 t proizvoda, što je za 4 325 t ili 53% manje u odnosu na 1991. odnosno za 5 369 t ili 58,4% manje u odnosu na proizvodnju planiranu razvojnim programom za 1997. Koncem 2000. bilo je 464 zaposlenika, što je za 274 manje u odnosu na 1991. odnosno za 86 zaposlenika manje u odnosu na planirano za 1997.

Proizvodnost rada po zaposleniku u 2000. je smanjena i iznosila je 8,3 t, što je za 2,8 t ili 25,2% manje u odnosu na 1991., odnosno za 8,4 t ili 50,3% manje u odnosu na proizvodnost planiranu razvojnim programom za 1997. Razvojnim programom planirana je dobit za 1997. u iznosu 961.474,40 kn, a ostvarena je u iznosu 70.000,00 kn, dok je za 2000. ostvaren gubitak u iznosu 11.845.000,00 kn.

S obzirom na činjenicu da u razdoblju od pretvorbe do 2000. nisu ostvareni ciljevi određeni razvojnim programom, te da je smanjena proizvodnja i broj zaposlenih, nisu u potpunosti ostvareni ciljevi propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U očitovanju od 24. lipnja 2002. zakonski predstavnik navodi da nisu ostvareni ciljevi određeni razvojnim programom, odnosno da nisu u potpunosti ostvareni ciljevi propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji, jer su se planovi odnosili na ratne i neposredne poslijeratne godine, te su poteškoće koje su se pojavile u cjelokupnoj privredi Hrvatske utjecale i na poslovanje Društva, zatim da je Društvo izgubilo značajni dio tržišta na području zemalja bivše Jugoslavije, što je uzrokovalo veliki pad prodaje i proizvodnje, te je smanjena potreba za zaposlenicima i nije bilo moguće realizirati nabavku nove opreme.

Nadalje, u očitovanju se navodi da je nakon posljednje promjene vlasnika Društvo u procesu restrukturiranja, da prodajnom politikom pokušava vratiti izgubljene pozicije na svim postojećim i bivšim tržištima. Prodaja je u porastu i veća je za 20% u prvih pet mjeseci 2002. u odnosu na isto razdoblje prošle godine, a očekuje se veći rast jer je vlastita prodaja u funkciji dva mjeseca. Zatim se navodi da je nabavljeno osam novih teretnih vozila vrijednosti 680.000,- EUR-a, te da su potpisani predugovori za nabavku opreme s najpoznatijim svjetskim proizvođačima opreme u vrijednosti preko 3 milijuna EUR-a iz kredita HBOR-a čija je realizacija u tijeku. Stoga uprava vjeruje da će uz pomoć vlasnika i nove poslovne politike stvoriti od Društva profitabilnu i uspješnu tvrtku.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Bjelovar, A. Hebranga bb, Bjelovar.

Ovlašteni državni revizori:

Mira Gojević

Jasna Šmit

Dragica Sušilović

Izvješće uručeno dana: _____
Primitak potvrđuje: _____

KOESTLIN, BJELOVAR

1. Radnički savjet:

Štefanija Besić, Zdenka Čoklo, Jadranka Gazdek, Milica Glavica, Slavka Hrlić, Božica Horvat-Vlašić, Dragutin Hrubí, Vida Kajba, Mato Kovačević, Franjo Krušlin, Marija Ivanuš, Janja Juranić, Zdenka Lacković, Božo Lončar, Božica Margetić, Marija Matina, Marica Marincel, Rozalija Mlinarić, Mirko Novak, Goran Papac, Ljiljana Pećar, Mira Popijač, Antun Preskočil, Milka Račan, Ivka Rekić, Biserka Salopek, Stjepan Šepak, Eva Špičko, Ljuba Štefinec, Marija Valjak, Milica Velasić, Marija Vučko, Dragutin Vuk, Jagoda Vinski.

2. Upravni odbor:

Vlado Ivanković, predsjednik UO od 30. rujna 1992. do 31. ožujka 1995.

Marijan Marušić, od 30. rujna 1992. do 31. ožujka 1995.

Željko Ščrbašić, od 30. rujna 1992. do 31. ožujka 1995.

Ivanka Rajković, od 30. rujna 1992. do 31. ožujka 1995.

Dragutin Vuk, od 30. rujna 1992. do 31. ožujka 1995.

3. Nadzorni odbor:

Branko Tićak, predsjednik NO od 31. ožujka 1995. do 30. lipnja 1999.
član od 30. lipnja 1999. do 26. srpnja 2001.

Marijan Marušić, od 31. ožujka 1995. do 30. lipnja 1999.

Goran Papac, od 31. ožujka 1995. do 30. lipnja 1999.

Jure Šimić, od 31. ožujka 1995. do 30. lipnja 1999.

Mate Zmijarević, od 31. ožujka 1995. do 26. srpnja 2001.

Vicko Ferić, predsjednik NO od 30. lipnja 1999. do 20. veljače 2002.
Marko Vusić, od 30. lipnja 1999. do 20. veljače 2002.

Božena Mesec, od 30. lipnja 1999. do 26. srpnja 2001.

Tajana Kozarčanin, od 26. srpnja 2001. do 20. veljače 2002.

Damir Polančec, od 26. srpnja 2001. do 20. veljače 2002.

Mira Popijač, od 26. srpnja 2001.

Zdravko Pavić, predsjednik NO od 20. veljače 2002.

Mirko Grbešić, od 20. veljače 2002.

Stanko Pavković, od 20. veljače 2002.

Tončo Zovko, od 20. veljače 2002.

4. Direktor ili uprava:

Jakov Krmpotić, direktor od 30. rujna 1992. do 31. prosinca 1995.

Đuro Matašin, direktor od 4. siječnja 1996. do 15. ožujka 2000.

Damir Žderić, direktor od 15. ožujka 2000. do 13. studenoga 2000.
predsjednik uprave od 13. studenoga 2000. do 1. prosinca 2000.

Marina Bradarić-Šlujo, član uprave od 13. studenoga 2000. do 1. prosinca 2000.
predsjednik uprave od 1. prosinca 2000. do 23. travnja 2001.
član uprave od 23. travnja 2001. do 24. travnja 2002.
predsjednik uprave od 24. travnja 2002.

Vlado Novoselac, član uprave od 13. studenoga 2000. do 29. svibnja 2001.

Silvio Galić, predsjednik uprave od 23. travnja 2001. do 24. travnja 2002.

Krešimir Pajić, član uprave od 15. ožujka 2002.